

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב – יפו

ת"צ 55119-02-23 מנירב נ' רשות המיסים בישראל

17 יולי 2024

לפני כבוד השופט ה' קירש

עופר מנירב

המבקש

נגד

רשות המיסים בישראל

המשיבה

החלטה

1. המבקש הגיש ביום 23.2.2023 תובענה (ייצוגית) ובקשה לאישור התובענה כייצוגית ("בקשת האישור המקורית"). במוקד בקשת האישור המקורית עמד עניין זה:

"מבדיקה שנעשתה על ידי המבקש התברר לו לתדהמתו, כי על אף שהוראות הפקודה המפורשות קובעות כי הן מס ששולם ביתר על ידי נישום אותו מחויבת המשיבה להשיב לו והן חוב מס שהנישום חב בתשלום למשיבה ולא שולם על ידו במועד, יושב או ישולם (בהתאמה) בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כאשר שיעורה השנתי של הריבית עומד על 4%, הרי שבפועל, מזכה המשיבה את מי שזכאי להחזר בריבית בשיעור נמוך מ- 4% ומחייבת את מי שחייב במס בריבית בשיעור גבוה מ- 4%."

(סעיף 2 לבקשת האישור המקורית)

יוער כי אגב העלאת הסוגיה הכללית הנ"ל, המבקש מגולל בבקשת האישור המקורית, באופן מפורט ביותר, את השתלשלות הדיווח והחיוב במס שלו לשנת המס 2016, הכל לגבי התיק האישי שלו וההתחשבות שלו מול רשות המסים.

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב – יפו

ת"צ 55119-02-23 מנירב נ' רשות המיסים בישראל

17 יולי 2024

2. בתשובת רשות המיסים לבקשת האישור המקורית, מיום 28.6.2023, נטען, באופן רוחבי ולאחר בירור, כי "המשיבה מחשבת ריבית, אותה ריבית בדיוק, לפי הוראות הדין ובהתאם למועדים הקבועים בו, הן בחישוב חוב מס והן בחישוב החזר מס" (מתוך סעיף 5, שם).

עם זאת, רשות המיסים הודתה כי נעשו מספר "טעויות נקודתיות" במסגרת ההתחשבות עם המבקש בקשר לשנת המס 2016, לרבות אי זקיפת יתרת זכות בחשבון המבקש כנגד יתרת חובה (סעיפים 16 ו-18 לתשובת רשות המיסים).

בנוסף צויין (בסעיף 8 לתשובה) כי "המבקש חוייב בקנס בהתאם לסעיף 2 לחוק המיסים (קנס פיגורים), התשמ"א-1980 בשל איחור בתשלום סכום המס במועד הקבוע בסעיף 91(ד1) לפקודה".

יוער כי סעיף 91(ד) לפקודת מס הכנסה עוסק בנושא דיווח ותשלום מקדמה על חשבון מס רווח הון.

3. האמירה האחרונה הנ"ל מצד רשות המיסים הביאה את המבקש להגיש, ביום 4.9.2023, "בקשה לתיקון הבקשה לאישור התובענה כייצוגית" (להלן – "בקשת התיקון הראשונה"). המבקש ביקש להוסיף על טענותיו המקוריות גם טיעון לפיו "גביית קנס על ידי המשיבה בגין אי תשלום מקדמות על ידי נישומים מנוגדת לדין ומהווה אף היא גביית מס שלא כדין המקימה למבקש ולקבוצה הייצוגית עילת תביעה כנגד המשיבה".

באותה בקשת תיקון ראשונה התייחס המבקש גם לנושא אי זקיפת יתרת זכות כנגד יתרת חובה – וזאת בעקבות הסבר רשות המיסים בתשובתה הנ"ל (ראו, בין היתר, סעיפים 3, 55 ו-56 לבקשת התיקון הראשונה).

4. רשות המיסים השיבה לבקשת התיקון הראשונה ביום 27.11.2023.

5. והנה בעדכון שהוגש לבית המשפט ביום 21.4.2024 על ידי המבקש לאחר שיחות בינו ובין רשות המיסים, נמסר כי למעשה רשות המיסים איננה מטילה קנס פיגורים בגין אי תשלום

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב – יפו

ת"צ 55119-02-23 מנירב נ' רשות המיסים בישראל

17 יולי 2024

במועד של מקדמת מס רווח הון – וזאת בניגוד למה שנכתב בסעיף 8 לתשובת רשות המיסים לבקשת האישור המקורית (ראו סעיף 2 לעיל). דהיינו, לא קיימת כל סוגיה בנושא זה.

6. עם זאת, במסגרת אותה הודעה מיום 21.4.2024 ממשיך המבקש ומגיש "בקשה מתוקנת לתיקון בקשת האישור" (להלן – "בקשת התיקון השנייה"), בה נטען שוב כי רשות המיסים "אינה מקזזת בין יתרת זכות העומדת לזכות הנישום בדו"ח המס או בשומתו, לבין יתרת חובה העומדת לחובתו בגין חוב מס אחר ... [וזאת] באופן שמוביל לחיובו שלא כדין בקנס בגין יתרת החובה, הגם שבפועל לא קיים לנישום חוב למשיבה או שיתרת החוב שלו נמוכה מסכום החוב בגינו מחייבת המשיבה את הנישום בקנס".

בהמשך, המבקש מסביר כי הוא "לא ידע ולא יכול היה לדעת שהמשיבה אינה זוקפת באופן אוטומטי את יתרת הזכות כנגד יתרת החובה כפי שמתחייב וכי לנוכח מחדלה זה, יתרת החוב המלאכותית, שהלכה ולמעשה כלל לא עמדה לחובתו, צוברת קנסות פיגורים. ... רק לנוכח האמור בתשובת המשיבה לבקשת האישור המקורית, למד המבקש לראשונה כי המשיבה אינה מבצעת באופן אוטומטי את פעולת הזקיפה בין יתרות זכות העומדות לזכות המבקש לבין יתרות חוב בגין חוב מס אחר העומדות לחובתו" (מתוך סעיפים 10 ו-11 לבקשת התיקון השנייה).

7. כסיכום ביניים:

- העילה המקורית אשר בגינה הוגשה התובענה הייצוגית הייתה חוסר הסימטריה הנטען בין שיעור הריבית שמתווסף לחובות מס ובין שיעור הריבית המתווסף להחזרי מס – תופעה שמוכחשת על ידי רשות המיסים;
- העילה האחרת, כביכול, בנוגע להטלת קנס פיגורים על אי תשלום מקדמת רווח הון במועד, התבררה כלא נכונה;
- העילה הנוספת, שעניינה אי קיזוז יתרות זכות כנגד יתרות חובה בטרם הטלת קנסות, הופיעה לראשונה בבקשת התיקון הראשונה (שהוגשה ביום 4.9.2023) ומופיעה שוב בבקשת התיקון השנייה.

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב – יפו

ת"צ 55119-02-23 מנירב נ' רשות המיסים בישראל

17 יולי 2024

8. רשות המיסים מתנגדת לבקשת התיקון השנייה מפני שלדעתה העילה המקורית (שוונות בשיעורי הריבית) נזנחה על ידי המבקש וכי כיום העילה הנוותרת (אי זקיפת זכות כנגד חובה) מצדיקה, אם בכלל, הגשתה של תובענה ייצוגית חדשה ונפרדת (ולא רק תיקון ההליך המקורי):

"נראה, כי כל תכליתה של הבקשה לחסוך בתשלום הוצאות למשיבה, משגילה המבקש כי עילת התביעה המקורית בעניין חיוב בריבית שלא כדין – עליה ביסס את התובענה המקורית שגויה, וכן לחסוך בתשלום האגרה בהגשת תובענה ייצוגית חדשה ותוך כשמתבקש מנסה להשיג לעצמו בכך יתרון דיוני כלשהו הנעוץ במועדים הקבועים בחוק תובענות ייצוגיות, כפי שידובר להלן. למעט העובדה כי מדובר באותו מבקש ובאותה משיבה, מבוקש מבית המשפט לאשר, למעשה, הגשת תובענה ייצוגית חדשה ובלתי קשורה, תחת אותו מספר תיק ותוך פגיעה בזכויות המשיבה. לכך אין להסכים.

כאמור, יש לתת את הדעת על כך, כי אין בפי המבקש מענה לטענות המשיבה ביחס לתובענה המקורית. בפועל, לא חולק המבקש על ההסברים שניתנו בתשובת המשיבה לבקשה לגבי חישוב הריבית, ודין הבקשה לאישור התובענה הייצוגית המקורית – או להידחות, או שהמבקש יגיש בקשת הסתלקות ממנה, בהתאם להוראות חוק תובענות ייצוגיות."

(סעיפים 8 ו-9 לתשובת רשות המיסים מיום 2.6.24).

בהמשך הדברים, רשות המיסים מטעימה (מתוך סעיף 22 לתשובתה):

"אמת, ניתן לתקן כל אלו על ידי פסיקת הוצאות, הארכת המועד להגשת הודעת חדילה, וקביעה כי ההשבה, במידת הצורך, תחושב ממועד החלטת בית המשפט על התיקון והגשת התובענה המתוקנת.

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב – יפו

ת"צ 55119-02-23 מנירב נ' רשות המיסים בישראל

17 יולי 2024

כל אלו – זכויות שבחסד אם ייעתר להן בית המשפט הנכבד בהתאם לשיקול דעתו, בעוד שאם היה המבקש הולך בדרך המלך ומגיש תביעה נפרדת – הייתה המשיבה זכאית לכל אלו על פי דין. מדוע יש צורך בכל אלה, מקום בו יכול המבקש להגיש תביעה נפרדת?"

9. ביום 5.6.2024 הבהיר המבקש כי "... בניגוד לטענת המשיבה, המבקש לא ויתר על עילת התביעה המקורית שעניינה גביית ריבית שלא כדין..."

בעקבות דברים אלה, ובהתאם להחלטתי מיום 16.6.2024, נדרש המבקש להשיב על שאלה זו בקשר לעילה המקורית הנ"ל:

"לנוכח הדברים שהתגלו עד כה במסגרת הליך זה, איזה בסיס קיים לטענתו [של המבקש] כי רשות המסים, באופן כללי וכלפי כלל הנישומים, מוסיפה ריבית לסכומי זכות בשיעור שונה מזה שהיא מוסיפה לסכומי חיוב? המבקש עומד על כך שהוא לא זנח את הטיעון המקורי בנושא שני שיעורי ריבית שונים, ולפיכך הוא נדרש כעת להצביע על מקור לסברה זו – מעבר לתהיות שאולי יש לו בקשר לחישובים פרטניים שנעשו בתיק האישי שלו. במילים אחרות – האם קיימת ולו ראשית ראיה לכך – חרף ההסברים שהתקבלו עד כה מפי המשיבה – כי מדובר בתופעה כללית?"

10. בהודעתו מיום 20.6.2024, המשיב לא הצביע על מידע של ממש שמראה כי אצל רשות המסים, באופן מערכתי, ריבית הזכות שונה מריבית החובה בניגוד לדין. נטען כי לגבי חשבון המס של המבקש עצמו רשות המסים לא נתנה הסבר מלא להפרשים ועל כן "... לעת הזו, יש להניח, כי מדובר בגביית ריבית שלא כדין שנעשית כלפי כלל חברי הקבוצה..." (סעיף 1 שם), וכי "מכיוון שמדובר בחישובי שערוכים הנעשים על ידי המערכת הממוחשבת של המשיבה, הרי שבהכרח מדובר בתופעה כללית הנוגעת לכלל הנישומים ולא רק לענייניו הפרטי של המבקש" (סעיף 4).

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב – יפו

ת"צ 55119-02-23 מנירב נ' רשות המיסים בישראל

17 יולי 2024

עד כאן תיאור המצב הדיוני לעת הזאת.

11. יש מקום להערה מקדימה לפני שתוכרע בקשת התיקון השנייה: בהתאם להגדרתה הקבועה בסעיף 2 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006, "תובענה ייצוגית" היא:

"תובענה המנוהלת בשם קבוצת בני אדם, שלא ייפו את כוחו של התובע המייצג לכך, ואשר מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה."

כידוע, על פי פרט 11 לתוספת שניה לחוק, תובענה ייצוגית נגד רשות יכולה להיות "להשבת סכומים שגבתה שלא כדין, כמס, אגרה או תשלום חובה אחר...".

נמצא אפוא כי תביעה נגד רשות להשבת סכומי מס עשויה להיות מאושרת כתובענה ייצוגית אם היא מעוררת "שאלה מהותית", ואותה שאלה מהותית היא "משותפת" לכלל חברי הקבוצה.

משמע, כלי התובענה הייצוגית בתחום זה נועדה לשם חשיפתו ותיקונו של ליקוי רוחבי, בעל אופי משפטי או מעשי, באופן התנהלות רשות המסים, אם אותו פגם כללי הביא לגביית יתר מקבוצת הנישומים המושפעת.

לעומת זאת, מחלוקת פרטנית של נישום פלוני עם רשות המסים על היקף חיובו במס לשנת מס מסוימת או בעקבות אירוע מס מסוים (בשל אי הסכמה משפטית או אי הסכמה עובדתית) – דינה בדרך כלל להתברר במסגרת ההליכים הייחודיים הקבועים בחוקי המס, ובמקרה זה פקודת מס הכנסה. כידוע, מסגרת זו כוללת שני שלבי שומה (לפי מיטב השפיטה, ולאחר מכן, השגה) וערעור לבית המשפט המחוזי. הדבר נכון אף כאשר בהליכי השומה של הנישום המסוים עולה סוגיה שהיא איננה ייחודית רק לו, ואשר עשויה להתעורר אצל נישומים נוספים בהתאם לנסיבותיהם.

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב – יפ

ת"צ 55119-02-23 מנירב נ' רשות המיסים בישראל

17 יולי 2024

לפיכך, וככלל, בתחום המסים, כלי התובענה הייצוגית יתאים רק כאשר נושא ההליך הוא טענה לליקוי מערכתי מוגדר שאיננו קשור לנסיבותיו האישיות של נישום זה או אחר.

אכן ליקוי מערכתי כאמור עשוי להתגלות אגב בירור חישוב המס הפרטני של נישום מסוים, אשר יבקש בהמשך להציף את העניין באמצעות תובענה ייצוגית. אולם נראה כי יש להישמר בפני תהליך "מתגלגל" בו הבירור הפרטני של חבות המס ברמת הפרט מוליד לכאורה עילה כלשהי לתובענה ייצוגית, שמוגשת על ידי הנישום, וכאשר עילה זו מתבררת כלא נכונה, מועלה טיעון לליקוי אחר – כביכול כחלק מאותו הליך ייצוגי. נראה כי מצב דינמי כזה מתאים יותר באופיו להליכי השומה והערעור הרגילים ולא למוסד התובענה הייצוגית, בו הסוגיה אמורה להיות מוגדרת ומזוקקת יותר מלכתחילה.

12. בענייננו הנדון, ההליך הייצוגי נמצא עוד בראשיתו (בטרם מתן ההחלטה לאישורו, לכאן או לכאן, ואף בטרם חקירת המצהירים על תצהיריהם).

אפשרות תיקון הבקשה (והתובענה עצמה) מוסדרת בתקנה 46 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018:

"(א) בית המשפט רשאי בכל עת להורות כי יתוקן כל עניין בכתב טענות או כי יצורף בעל דין או יימחק שמו של בעל דין מכתב התביעה, לשם קיומו של הליך שיפוטי ראוי והוגן, תוך התחשבות, בין השאר, בהתנהלותו של מבקש התיקון, השלב הדיוני שבו מוגשת הבקשה, והמטרה שהתיקון המבוקש צפוי להשיג."

מקובל לומר כי הגישה המקלה הנקוטה בדרך כלל לגבי תיקון כתבי טענות בתיקים אזרחיים רגילים תצומצם במקרה של תובענה ייצוגית, וזאת על מנת למנוע "נסינות ליצוק תוכן לבקשות נבובות לאישור תובענה ייצוגית תוך כדי הליך האישור" – ראו סעיפים 8 עד 13 לתשובת רשות המסים מיום 27.11.2023 וסעיפים 12 עד 17 לתשובתה מיום 2.6.2024, והאסמכתאות המובאות במקומות אלה.

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב – יפו

ת"צ 55119-02-23 מנירב נ' רשות המיסים בישראל

17 יולי 2024

השיקולים העיקריים שיש להביא בחשבון בקבלת החלטה בנושא תיקון כתב טענות הם:

- המידה בה אכן נדרש התיקון לשם בירור השאלות האמיתיות השנויות במחלוקת;
- הסיבות לאיחור בהעלאת הטענה החדשה, מידת השיהוי, והשלב בדיון בו מתבקש התיקון;
- המידה בה קבלת התיקון עלולה לפגוע בבעל הדין היריב (למשל בשל קיום אינטרס הסתמכות);
- תום הלב של מבקש התיקון.

13. במקרה הנוכחי, אין למעשה מקום למחלוקת כי:

- (א) העילה הנוספת הנוגעת לאי זקיפת יתרת זכות כנגד יתרת חובה עשויה לכאורה לשמש בסיס לתובענה ייצוגית ככל שמדובר בתופעה רוחבית מובנית ולא בתקלה מקומית וחד פעמית (והדבר נאמר מבלי להביע כל דעה לגוף העניין);
- (ב) עילה נוספת זו נודעה למבקש **מתוכן תשובתה של רשות המיסים** לבקשת האישור המקורית והעלאת הנושא רק לאחר מכן לא נבעה מחוסר תום לבו של המבקש;
- (ג) ההליך איננו נמצא בשלב מתקדם.

14. דומה אפוא כי בשלב זה ההתלבטות מצטמצמת לשאלה זו: האם יש הצדקה לחייב את המבקש להגיש תובענה ייצוגית נפרדת וחדשה בסוגיית אי קיזוז היתרות? או שמא יש לאפשר לו להרכיב סוגיה זו על גבי הבקשה המקורית, שעניינה היה כאמור טיעון לשיעורי ריבית שונים לחובות ולהחזרים?

15. לאחר שקילת הדברים, החלטתי לקבל את בקשת התיקון השנייה, כך שבקשת האישור תכלול את שתי העילות המוזכרות בסעיף 14 לעיל (וזאת מבלי להביע כל עמדה אשר **לסיכויי האישור** של מי משתי העילות האמורות).

אינני מוכן בשלב מוקדם זה לקבוע כי העילה המקורית (שיעורי הריבית) אכן נזנחה או שהיא איננה ראויה להידון כלל בשל מצגיה של רשות המיסים עד כה. מנגד, ובכפוף לאמור

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב – יפו

ת"צ 55119-02-23 מנירב נ' רשות המיסים בישראל

17 יולי 2024

בהמשך, לא שוכנעתי כי ייגרם לרשות המסים נזק מהרחבת התובענה הקיימת, בייחוד בהתחשב בשלב בו מצוי ההליך ובעובדה כי העילה הנוספת היא פרי הסבריה של רשות המסים עצמה. הדבר אף עשוי להימצא כתורם ל"ניהול יעיל, הוגן וממצה" יותר של התובענה, כאמור בסעיף 1(4) לחוק.

16. כאמור, בתשובתה מיום 27.11.2023, שבה רשות המסים והזכירה כי אם יותר תיקון הבקשה אזי ניתן לרפא חלק מהנזק שייגרם לה (לטענתה) על ידי "הארכת המועד להגשת הודעת חדילה, וקביעה כי ההשבה, במידת הצורך, תחושב ממועד החלטת בית המשפט על התיקון" (סעיף 18, שם).

בהקשר זה יוער כי הן סעיף 9 לחוק (בנושא חדילה) והן סעיף 21 לחוק (בנושא היקף חובת ההשבה) מונים את התקופות הקבועות בהם למן המועד שבו הוגשה הבקשה לאישור – ולא מן המועד שבו אושרה הבקשה.

עמדת רשות המסים היא כי למצער יש לקבוע מועד הגשה חדש (מעין איפוס מרוץ התקופות) וכי מועד חדש זה יחול רק עם מתן החלטת בית המשפט בעניין אפשרות תיקון הבקשה.

17. לא הובאה בפניי אסמכתא משפטית לכך כי מתן היתר לתיקון בקשת אישור מקורית מביא, מניה וביה, לשינוי "[ה]מועד שבו הוגשה הבקשה" כאמור בסעיף 21 לחוק, וכי בית המשפט אכן מוסמך להכריז על שינוי מועד כאמור. ייתכן שבנסיבות מסוימות שינוי כאמור יהיה מוצדק – אולם אינני מוצא לנכון כאן למצות את הדיון בנקודה. הרי במקרה דנן מדובר בהפרש זמן לא מהותי במיוחד: בקשת האישור המקורית הוגשה ביום 23.2.2023 ואילו בקשת התיקון הראשונה – הכוללת כאמור התייחסות להיבט אי זקיפת יתרות זכות כנגד יתרות חובה – הוגשה ביום 4.9.2023, לאחר שנושא העדר הקיזוז הופיע בתשובת רשות המסים מיום 28.6.2023. הנושא מוכרע כעת לאחר בקשות ארכה שונות, קיום דיון מקדמי בפניי, קיום הידברות בין הצדדים והגשת בקשת התיקון השנייה.

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב – יפו

ת"צ 55119-02-23 מנירב נ' רשות המיסים בישראל

17 יולי 2024

במצב דברים זה ועל מנת לחסוך דיון מורכב בסוגיית שינוי המועד לצרוך סעיף 21 לחוק (סמכות ושיקולים), יש לדעתי להותיר את המועד המקורי על כנו (לצרוך סעיף 21) קרי יום 23.2.2023. ממילא מדובר בהפרש של חודשים אחדים בלבד (כאשר חודש אחד מיוחס לארכה שקיבלה רשות המיסים להגשת תשובתה לבקשת האישור המקורית).

18. לדעתי **שוניים** הם פני הדברים לגבי סעיף 9: בעוד תפקידה של המשיבה (רשות המיסים) במסגרת סעיף 21 לחוק הוא **פסיבי** כל עוד התובענה הייצוגית מתנהלת, סעיף 9 מאפשר פעולה **אקטיבית** (הגשת הודעת חדילה) מצד הרשות.

כזכור, בקשת האישור המקורית לא מנתה העדר קיזוז יתרות כעילה, ולכן לא היה מקום לשקול את אפשרות החדילה בנושא זה על סמך בקשת האישור המקורית.

ובאשר לבקשות התיקון (הראשונה והשנייה), הרי **עד למתן החלטה זו** לא נקבע כי נושא העדר קיזוז יתרות **יכול להיכלל** בתובענה דנן, ורק בעקבות החלטה זו הוא אכן ייכלל בבקשת האישור.

לנוכח מצב זה, על מנת לאפשר לרשות המיסים שהות אמיתית וראויה לשקול הגשת הודעת חדילה בקשר לעילת העדר קיזוז היתרות, ומכוח הסמכות המפורשת המעוגנת בסעיף 9(א) לחוק "**להאריך תקופה זו** [של 90 ימים] **מטעמים שיירשמו**", אני מורה כי "המועד הקובע" לעניין סעיף 9 לחוק יוארך, בנסיבות העניין ולגבי העילה הנוספת האמורה, עד ליום **16.10.2024**.

19. בשולי הדברים אוסיף כי בנסיבות דנן שיקול תשלום **אגרות**, שהועלה על ידי רשות המיסים כנימוק נוסף לחיוב המבקש בהגשת תובענה ייצוגית נפרדת, איננו כבד משקל ואיננו יכול להטות את הכף לכיוון עמדת רשות המיסים. יצויין כי בגין הגשת התובענה המקורית שולמה אגרה על סך 1,944 שקלים חדשים.

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב – יפו

ת"צ 55119-02-23 מנירב נ' רשות המיסים בישראל

17 יולי 2024

20. אשר על כן, בקשת התיקון השנייה מתקבלת, וזאת בכפוף לאמור בסעיפים 17 ו-18 לעיל. למותר לשוב ולציין כי מדובר כאן אך בקבלת בקשה לתיקון בקשת האישור, ולא בקבלת בקשת האישור עצמה. אשר להגדרת הקבוצה בעקבות תיקון בקשת האישור, הנושא יוכרע בהתאם לסעיף 10 לחוק לאחר שקילת עמדות הצדדים.

21. לרשות המסים זכות להגיש תשובה מתוקנת לבקשת האישור המתוקנת עד ליום **16.10.2024**. למעקב פנימי באותו מועד.

22. לאור התוצאות ולנוכח השתלשלות הדברים, לא ניתן כעת צו להוצאות. אם יתברר בהמשך כי העילה המקורית (שונות בשיעורי הריבית) הייתה בלתי מבוססת באופן מובהק, הדבר בהחלט יישקל במסגרת פסיקת הוצאות ההליך כולו.

ניתנה היום, י"א תמוז תשפ"ד, 17 יולי 2024, בהעדר הצדדים.

חתימה

ה' קירש, שופט

